

РЕШЕНИЕ

№90

гр. Перник, 22 април 2013 год.

В И М Е Т О Н А Н А Р О Д А

Административен съд - Перник, в публично съдебно заседание проведено на пети април през две хиляди и тринадесета година в състав:

СЪДИЯ: Слава Георгиева

при секретаря И.И.***, като разгледа докладваното от съдията адм. дело № 89 по описа на съда за 2013г., за да се произнесе, взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 и сл. от Административнопроцесуалния кодекс /АПК/, във вр. с чл. 155, ал. 2 от Закона за оръжията, боеприпасите, взривните вещества и пиротехническите изделия /ЗОБВВПИ/.

Образувано е по жалба на С.И.К.,*** против решение № 155 от 05.02.2013г. на началника на II-ро РУ"Полиция" при ОД на МВР-гр. Перник, с което му е отнето разрешението за носене и употреба на ловно и късо огнестрелно оръжие и са иззети притежаваните от същия оръжия. В жалбата не се излагат конкретни пороци на атакувания акт. По същество се пледира за отмяна на акта, като неправилен и незаконосъобразен, защото се позовава на временна мярка по неприключило съдебно производство. Не претендира разноски.

Ответникът по жалбата- Началник на Второ РУ"Полиция" към ОД на МВР-гр. Перник редовно призован не се явява, не изпраща представител и не взима становище по жалбата.

Административен съд-Перник, като съобрази събраните по делото доказателства, доводите на страните и след проверка на обжалвания административен акт по реда на чл.168 от АПК, приема за установено от фактическа и правна страна следното:

По допустимостта на жалбата:

Жалбата, предмет на настоящето производство е подадена в предвидения в чл. 149, ал. 1 от АПК във вр. с чл. 155, ал. 2 от ЗОБВВПИ-четиринадесетдневен преклузивен срок, от надлежна страна - адресат на оспорения административен акт, имаща право и интерес от оспорването и същата, като процесуално допустима задължава съда да я разгледа по същество.

От фактическа страна се установява следното:

С разпореждане на съдия при районен съд Перник е изпратен до Началника на Второ РУ "Полиция" препис от заповед за незабавна защита № 4 от 09.01.2013г., постановена по ГД № 60/2013г. по описа на районен съд Перник. Заповедта е издадена на основание чл. 18, ал. 1 от Закона за защита срещу домашното насилие и с нея са наложени мерки за незабавна защита по отношение на Б.В.К.*** и В.С.К.*** /съответно съпруга и дъщеря на жалбоподателя/ срещу осъществено домашно насилие на 25.12.2012г. от С.И.К.***. Със заповедта К.*** е задължен да се въздържа от извършване на домашно насилие по отношение на горните две лица и му е забранено да ги приближава на по-малко от 200метра, до жилището в което двете живеят, до местоработата на съпругата му, до детската градина, която посещава дъщеря му и до местата им за социални контакти.

След получаване на заповедта административния орган е образувал служебно производство за отнемане на издадени разрешителни за носене и употреба на огнестрелни оръжия, а именно разрешително № 193809 за ловно и такова с № РК0201735 за късо огнестрелно оръжие. Издателят на акта е посочил, че във връзка с издадената срещу К.*** заповед за незабавна защита са налице пречки по смисъла на чл. 58, ал. 1, т. 8 от ЗОБВВПИ за носене и употреба на огнестрелно оръжие, поради което са отнети притежаваните от лицето два броя разрешения за носене на късо нарезно оръжие и на ловни оръжия. Позовал се е на правното основание по чл. 155, във връзка с чл. 58, ал. 1, т. 8 от специалния закон. За фактическо основание на решението за отнемане на разрешението е посочил заповедта за незабавна защита № 4 от 09.01.2013г. издадена от съдия при Пернишки районен съд по ГД № 60/2013г.. Във връзка с отнемането на разрешителните и на основание чл. 153, т. 6 е иззел притежаваните от жалбоподателя оръжия-ловна пушка надцевка "ИЖ 27", кал. 12, № Н 11430 и ловна пушка надцевка "ИЖ 27", кал. 12, № 072733193, както и пистолет "ТТ", кал. 7.62, № ФВ 2105. Оръжията и боеприпасите към тях са предадени за съхранение в служба КОС, към Второ РУ "Полиция".

В хода на съдебното производство са приети и приложени по делото определение от 09.01.2013г. по ГД № 60/2013г., с което са наложени мерки за незабавна защита по чл. 18 от ЗЗДН, решение № 202 от 11.03.2013г. и заповед за наложени мерки за защита.

Така описаната фактическа обстановка се установява и възприема от представените от органа доказателства представляващи административната преписка и приетите в хода на производството доказателства.

От правна страна:

При извършената служебна проверка на законосъобразността на оспорения акт, съгласно чл. 168, ал. 1 от АПК, на основанията, посочени в чл. 146 от АПК, съдът намира, че акта е издаден от компетентен орган началника на РУ на МВР, който е и органът издал разрешителните по чл.

83, ал. 5 от ЗОБВВПИ, в кръга на предоставените му от закона правомощия и в предписаната от закона форма. Съгласно чл. 59, ал. 2, т. 4 от АПК оспорвания акт съдържа фактически и правни основания, които са взаимно свързани и е направена преценка на фактите и обстоятелства от значение за случая. При издаването не са допуснати нарушения на административно-производствените правила и е приложен правилно материалният закон, поради което е издаден законосъобразен административен акт, оспорването срещу който следва да бъде отхвърлено. Доводите в тази връзка са в следния смисъл:

Предмет на съдебен контрол е законосъобразността на решение с рег. № 155 от 05.02.2013г. на началника на Второ РУ”Полиция” към ОД на МВР, с което на основание чл. 153, т. 6 и чл. 155 от ЗОБВВПИ, поради наличие на наложена мярка за защита по ЗЗДН са отнети издадените на разрешения за носене и употреба на късо и ловно огнестрелно оръжие. Мерките за защита от домашно насилие са изчерпателно посочени в чл. 5, ал. 1, т. 1 до т. 6 от ЗЗДН, като те се налагат с два вида съдебни актове: със заповед за незабавна защита по чл. 18 от ЗЗДН като привременна мярка, както е в случая и със заповед за защита по чл. 15 от ЗЗДН след провеждане на съдебно производство в открито съдебно заседание. За законодателя е от значение да има наложена мярка за защита по този закон и не се отдава значение с какъв съдебен акт е станало произнасянето от съда, нито за какъв период от време е действала мярката. При наличието на наложени мерки за защита в случая наложени такива с правно основание чл. 5, ал. 1, т. 1 и т. 3 от ЗЗДН е налице основание по чл. 155, ал. 1 от ЗОБВВПИ за постановяване на решение за отнемане на разрешителното поради настъпване на обстоятелства по чл. 58, ал. 1, т. 8 от с.з.. При постановяване на решението органът се е позовал на точното правно основание, което се извлича и от фактическите основания послужили за издаване на атакувания акт. Не се споделят аргументите на жалбоподателя, че в случая заповедта за незабавна защита е временна мярка постановена по висящо съдебно производството и като такава не попада в приложното поле на чл. 58, ал. 1, т. 8 от закона. Безспорно това е временна мярка, но безусловно тя попада в приложното поле на ЗОБВВПИ. Този закон е нормативен акт, който регулира обществени отношения, свързани с дейности с общоопасни средства, каквито притежава жалбоподателя. Една от основните цели на закона е да бъде ограничен рискът за безопасността на живота и здравето на хората и за законодателят е без значение дали мярката е наложена по чл. 15 от ЗЗДН или по чл. 18 от ЗЗДН. Поради това направеното тълкуване от жалбоподателя не съответства на целта на закона и не се възприема. Към дата на издаване на атакуваното решение са налице предпоставките в чл. 155 от закона за отнемане на разрешението за носене на огнестрелни оръжия, поради настъпване на обстоятелство по чл. 58, ал. 1, т. 8 от закона,

а именно наложени мерки по чл. 18 за незабавна защита по ЗЗДН обективирани в заповедта за незабавна защита и представляващи такива по чл. 5, ал. 1, т. 1 и т. 3 от с.з..

По отношение на приложената принудителна административна мярка изземване на късото и ловните огнестрелни оръжия, административният орган се е мотивирал с чл. 155 и чл. 153, т. 6 от ЗОБВВПИ. В чл. 153, т. 6 е дадено правомощие на органите на МВР да осъществяват контрол върху дейности с взривни вещества, с оръжия, с боеприпаси и с пиротехнически изделия чрез отнемане на издадено разрешение по реда на този закон и изземване на взривни вещества, оръжия, боеприпаси и пиротехнически изделия. Изземването е кумулирано с отнемане на разрешението с оглед разпоредбата на чл. 213, ал. 1 от ЗОБВВПИ. В случая е постановено решение за отнемане на разрешение и лицето, спрямо което е постановено предава изделията обект на разрешителното, а при отказ да ги даде, те се изземват с протокол по реда на чл. 213, ал. 1 от ЗОБВВПИ. Налице е основание за прилагане на принудителна административна мярка по чл. 153, ал. 1, т. 6 от ЗОБВВПИ, изразяваща се в изземване и предаване за съхранение на иззетите огнестрелни оръжия в службите до отпадане на основанието.

С оглед изложеното при извършената цялостна проверка на решение с рег. № 155 от 05.02.2013г. издадено от началника на Второ РУ "Полиция" при ОД на МВР-Перник не се констатираха основания, които да послужат за отмяна на акта в условията на чл. 146 от АПК. Акт е издаден от компетентен орган, в предписаната от закона форма, спазени са административно производствените правила и са приложени съответните материално правни норми, а по съществото си акта съответства и на целта на закона. С оглед на това оспорването следва да се отхвърли като неоснователно.

По изложените съображения и на основание чл. 172, ал. 2, предл. последно АПК, Административен съд Перник,

Р Е Ш И:

ОТХВЪРЛЯ оспорването по жалба на С.И.К. *** против решение с рег. № 155 от 05.02.2013г. на началник на Второ Районно управление "Полиция" при ОД на МВР-гр. Перник.

Решението може да се обжалва пред Върховния административен съд в 14 дневен срок от съобщаването му на страните.

Съдия:/п/